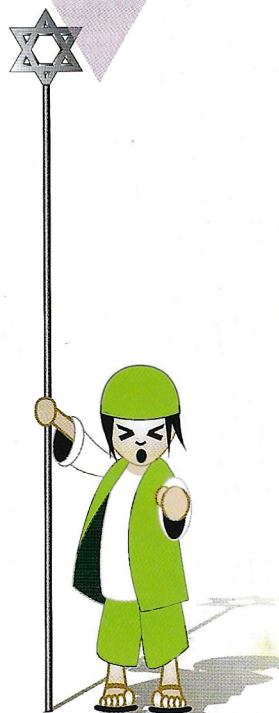

הגדה של פסח

הגדה של פסח

איורים ועריכה: שחר בן ארי
מופץ ע"י סברוב ירון בע"מ, חברה להפצה ©

בדיקת חמץ

אור לי"ד בניסן, לאחר תפילת ערבית בודקים את החמץ. לפני בדיקת החמץ יש לברך
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על בעור חמץ.
לאחר הבדיקה אומרים:

כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי, דלא חמיתה ודלא בערתה, ודלא ידענא ליה, לבטל ולהוי הפקר
כעפרא דארעא.

שריפת חמץ

בערב פסח בסוף שעה חמישית מאור הבוקר שורפים את החמץ שנמצא בבדיקה, ואם חל ערב פסח בשבת שורפים בערב
שבת. בשעת שריפת החמץ אומרים:

כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי, דחזיתה ודלא חזיתה, דחמיתה ודלא חמיתה, דבערתה ודלא
בערתה, לבטל ולהוי הפקר כעפרא דארעא.

עירוב תבשילין

אם חל ערב פסח ביום ה' עושים עירוב תבשילין, כשמותר יהיה לבשל ביום ו' לשבת.
לוקחים מצה שלמה וכזית תבשיל (או בשר או ביצה מבושלת) ומניחים אותם על המצה ואומרים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות עירוב:
בדין עירובא יהא שרא לנא למיפא ולבשלא ולאטמנא ולאדלקה שרגא ולמעבד כל-צרכנא מיומא
טבא לשבתא, לנו ולכל-הדורים בעיר הזאת:

סימני הסדר

קדש	ורחץ
כרפס	יחץ
מגיד	רחצה
מוציא	מצה
מרור	כורך
שלחן	עורך
צפון	ברך
הלל	נרצה

קִדְשׁ

מוזגים כוס ראשון, נוטלים ביד ימינו ומקדש

בשבת מתחילין

וְיִהי עֶרֶב וְיִהי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם. וַיְכַל אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ
אוֹתוֹ כִּי בּו שַׁבָּת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת.

בחול מתחילין:

סִבְרִי מִדְּנֵן וּרְבִנֵּן וּרְבוּתִי בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ
מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתֵּתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (בְּשַׁבָּת: שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה וּמוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן, אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חֵג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ
(בְּאַהֲבָה), מִקְרָא קִדְשׁ, זָכֹר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי
בָנוּ בְּחֵרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, (וְשַׁבָּת)
וּמוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן), בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׁשׁוֹן הִנַּחֲלָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִקְדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת
ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים.

במוצאי שבת מוסיפין:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין
קִדְשׁ לַחֵל, בֵּין אוֹר לַחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשִּׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְשָׁת שַׁבָּת
לְקִדְשָׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּת, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁת. הַבְּדִלָּת וְקִדְשָׁת אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְשׁ לְקִדְשׁ. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲנִינוּ
וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה.

שִׁוְתָה רַב כּוֹס הַיַּיִן בְּהַסְבָּה.

וּרְחַץ

נוטלין את הידים ואין מברכין "על גטילת ידים".

כַּרְפֵּס

טובלין כרפס פחות מכזית במי מלח, ומברכין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי האדמה.

יחץ

בעל הבית יבצע את המצה האמצעית לשתיים ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות מגביה את הקערה ואומר בקול רם:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כל דכפין ייתי ויכל, כל דצריך ייתי ויפסח. השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל. השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן הבן או אחד מן המסבים שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה - כולו מצה!

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, - הלילה הזה מרור!

שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, - הלילה הזה שתי פעמים!

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, - הלילה הזה כלנו מסבין!

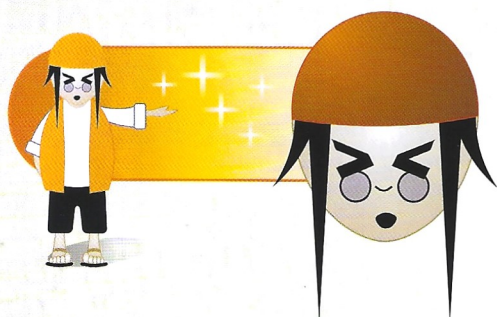
מניח את הקערה על השלחן. המצות תהיינה מגולות בשעת אמירת ההגדה.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובנינו מושעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא: שנאמר, למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך - הימים, כל ימי חייך - הלילות. וחכמים אומרים: ימי חייך - העולם הזה, כל ימי חייך - להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל, ברוך הוא. כנגד ארבעה בנים דברה תורה. אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

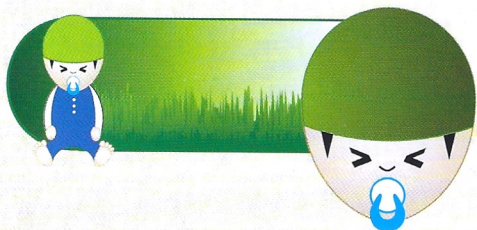
חכם מה הוא אומר? מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם? ואף אתה אמר לו כהלכות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? מה העבדה הזאת לכם? לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר. ואף אתה הקהה את שניו ואמר לו: בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים. לי - ולא לו. אילו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? מה זאת? ואמרת אליו: בחזק יד הוציאנו יי ממצרים, מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול - את פתח לו, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חדש, תלמוד לומר ביום ההוא, אי ביום ההוא יכול מבעוד יום, תלמוד לומר בַּעֲבוּר זֶה - בַּעֲבוּר זֶה לא אִמְרָתִי אֶלָּא בַּשָּׁעָה שִׁישׁ מִצָּה וּמְרוּר מִנַּחִים לִפְנֵיךָ.

מִתַּחֲלָה עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְעַכְשָׁיו קִרְבָּנוּ הַמָּקוֹם לַעֲבֹדָתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם, כֹּה אָמַר יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בַּעֲבֹר הַנָּהָר יֵשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, תִּרְחַ אֲבִי אֲבִרְהָם וְאֲבִי נַחֲוֹר, וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְאָקַח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבִרְהָם מֵעֵבֶר הַנָּהָר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן, וְאַרְבֶּה אֶת זֶרְעוֹ וְאֶתָּן לוֹ אֶת יִצְחָק, וְאֶתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂיו. וְאֶתָּן לַעֲשׂוֹ אֶת הָר שְׁעִיר לְרִשְׁתָּ אוֹתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם.

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקֵּץ, לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִכִּי וְאַחֲרָי כֵּן יֵצְאוּ בִּרְכָּשׁ גָּדוֹל.

מִכֶּסֶה אֶת הַמִּצּוֹת וּמַגְבִּיָּה אֶת הַכּוֹס.

וְהִיא שֶׁעֲמִידָה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ! שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתָנוּ, אֶלָּא שְׁבָכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתָנוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילָנוּ מִיָּדָם.

יְנִיחַ הַכּוֹס מִיָּדוֹ וַיַּגְלֶה אֶת הַמִּצּוֹת.

צֵא וּלְמַד מֵה בַּקֵּשׁ לָבֵן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לַיַּעֲקֹב אֲבִינוּ. שֶׁפָּרַעָה לֹא גָזַר אֶלָּא עַל הַזְכָּרִים וְלָבֵן בַּקֵּשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל, שֶׁנֶּאֱמַר: אֲרָמִי אֲבִד אֲבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגֵּר שָׁם בְּמִתִּי מַעֲט, וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל, עֲצוּם וָרֹב.

וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה - אָנוּס עַל פִּי הַדְּבוּר.

וַיִּגֵּר שָׁם - מִלְּמַד שֶׁלֹּא יָרַד יַעֲקֹב אֲבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֶלָּא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמְרוּ אֶל פָּרַעָה, לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ, כִּי אֵין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ, כִּי כִבֵּד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן.

בְּמִתִּי מַעֲט - כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִמָּה, וְעַתָּה שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב.

וַיְהִי שָׁם לְגוֹי - מִלְּמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִיגִים שָׁם.

גָּדוֹל, עֲצוּם - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאד מְאֹד, וַתִּמְלֵא הָאֶרֶץ אֹתָם.

וָרֹב - כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: רַבְּבָה כְּצִמְחַ הַשִּׁדָּה נִתְתִּיךָ, וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתִּבְאִי בַּעֲדֵי עַדִּיִים, שְׂדִים נִכְנוּ וּשְׁעָרֶיךָ צִמְחָה, וְאֶת עֵרֹם וְעֶרְיָה. וְאַעֲבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמִּיךָ, וְאָמַר לְךָ בְּדַמִּיךָ חַיִּי, וְאָמַר לְךָ בְּדַמִּיךָ חַיִּי.

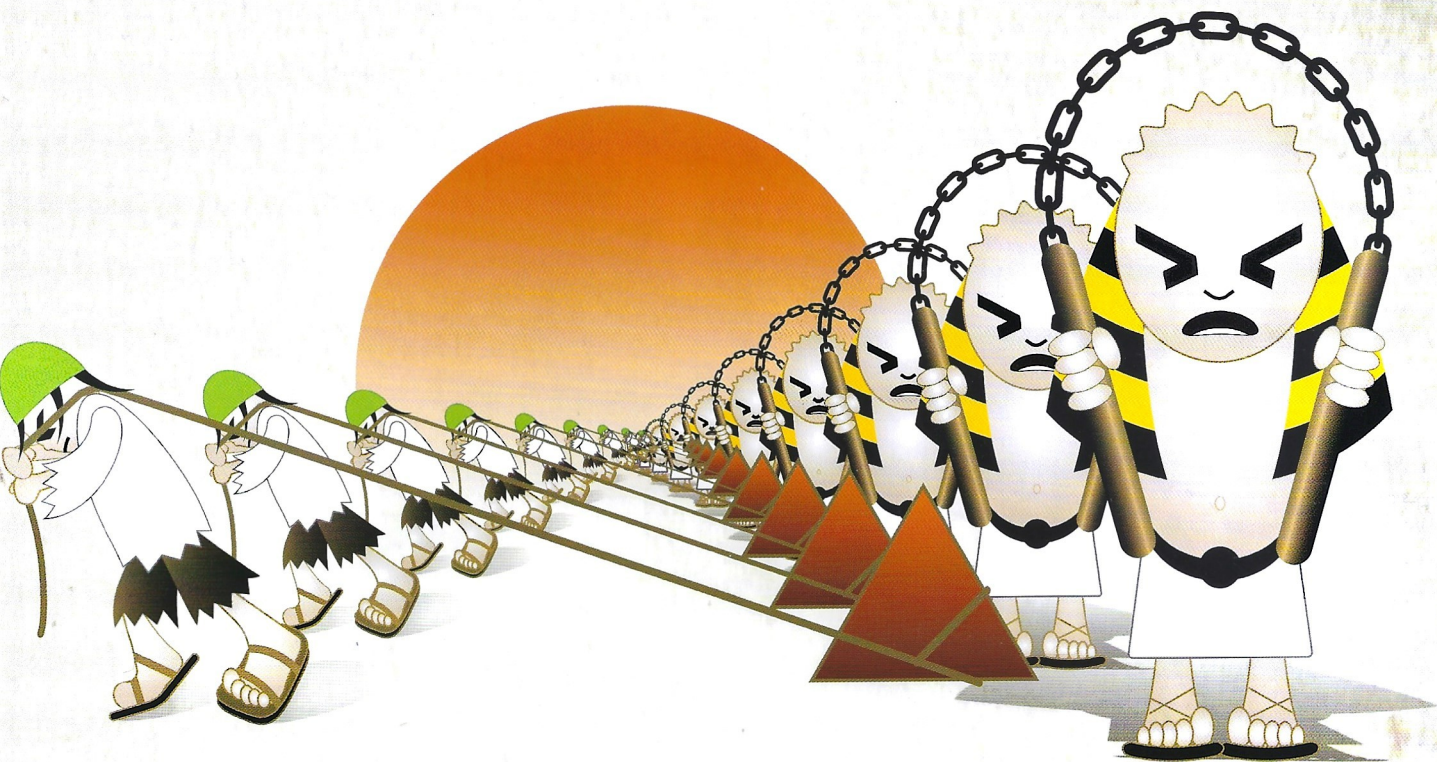

וירעו אתנו המצרים ויעננו, ויתנו עלינו עבדה קשה.

וירעו אתנו המצרים - כמו שנאמר: הבה נתחכמה לו פן ירבה, והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו, ועלה מן הארץ.

ויענו - כמה שנאמר: ושימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם. ויבן ערי מסכנות לפרעה. את פתם ואת רעמסס.

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶךְ.
וַנִּצְעַק אֶל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוֹ, וַיֵּרָא אֶת עֲנִינוֹ וְאֶת עֲמָלָנוּ וְאֶת לַחֲצָנוּ.
וַנִּצְעַק אֶל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיֹּאנְחוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעֻקוּ, וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוֹ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת
אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיֵּרָא אֶת עֲנִינוֹ - זוֹ פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים.
וְאֶת עֲמָלָנוּ - אֵלּוּ הַבָּנִים. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַבֶּן הַיְּלֹד הַיֵּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבֵּת תַּחֲוִין.
וְאֶת לַחֲצָנוּ - זוֹ הַדְּחָק, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם.
וַיּוֹצֵאֵנוּ יי מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה, וּבִמְרָא גָדֹל, וּבִאֲתוֹת וּבִמִּפְתִּים.
וַיּוֹצֵאֵנוּ יי מִמִּצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מֶלֶאךָ, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וַעֲבַרְתִּי בָאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלִּילָה הַזֶּה, וְהִפֵּיתִי כָּל בְּכוֹר בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יי.

וַעֲבַרְתִּי בָאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלִּילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מֶלֶאךָ
וְהִפֵּיתִי כָּל בְּכוֹר בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שָׂרָף
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ.
אֲנִי יי - אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

בִּיד חֲזָקָה - זו הַדְּבָר, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יָד יי הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשׂוּדָה, בְּסוּסִים, בְּחִמְרִים, בְּגַמְלִים, בְּבָקָר וּבַצֹּאן, דָּבָר כֶּבֶד מְאֹד.

וּבְזָרַע נְטוּיָה - זו הַחֶרֶב, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְחָרְבוּ שְׁלוֹפָה בִּידוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.

וּבְמִרְא גָדֹל - זו גְּלוּי שְׂכִינָה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: או הִנֵּסָה אֱלֹהִים לְבָא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי בְּמִסַּת בְּאִתּוֹת וּבְמוֹפְתִים, וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבְזָרוּעַ נְטוּיָה, וּבְמוֹרָאִים גְּדוּלִים, כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יי אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ.

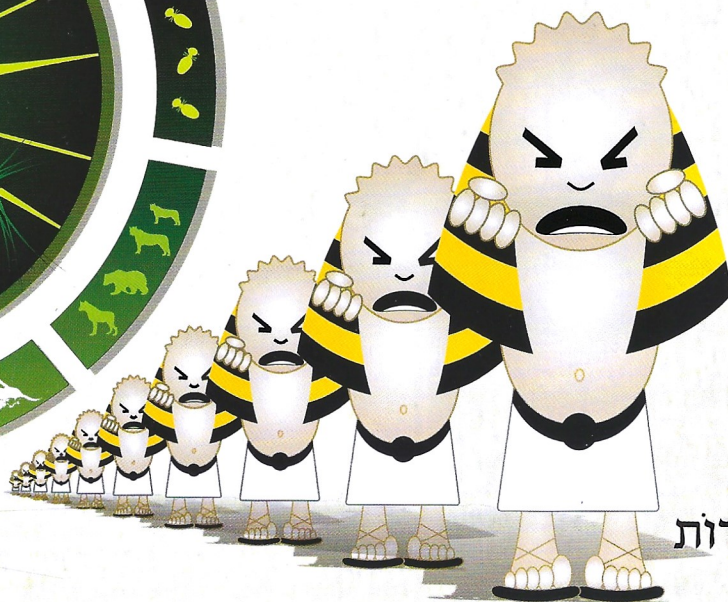
וּבְאִתּוֹת - זֶה הַמָּטָה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמָּטָה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאִתּוֹת.

וּבְמִפְתִּים - זֶה הַדָּם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

נוֹהֲגִין לְהַטִּיף טָפָה מִן הַכּוֹס בְּאִמִּירַת דָּם וְאִשׁ... עֲשׂוֹר הַמִּכּוֹת דָּצ"ךְ עַד"ש בְּאִח"ב, בִּיחַד, ט"ו פַּעַם.

דָּם וְאִשׁ וְתִימְרוֹת עֵשֶׂן.

דָּבָר אַחֵר: בִּיד חֲזָקָה - שְׂתִים, וּבְזָרַע נְטוּיָה - שְׂתִים, וּבְמִרְא גָדֹל - שְׂתִים, וּבְאִתּוֹת - שְׂתִים, וּבְמִפְתִּים - שְׂתִים. אֱלֹהֵי עֲשׂוֹר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם, וְאֵלֹהֵי הַיּוֹם:

דָּם

צִפְרֹדֶעַ

כְּנִים

עֲרוֹב

דָּבָר

שְׁחִין

בָּרָד

אַרְבֶּה

חֶשֶׁךְ

מַכַּת בְּכוֹרוֹת

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סִמְנִים: דָּצ"ךְ עַד"ש בְּאִח"ב.

רבי יוסי הגלילי אומר: מנין אתה אומר
שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים
לקו חמשים מכות? במצרים מה הוא אומר?
ויאמרו החרטמים אל פרעה: אצבע אלהים הוא,
ועל הים מה הוא אומר? וירא ישראל את היד
הגדלה אשר עשה יי במצרים, וייראו העם את
יי, ויאמינו ביי ובמשה עבדו. כמה לקו באצבע?
עשר מכות. אמור מעתה: במצרים לקו עשר
מכות ועל הים לקו חמשים מכות.

רבי אליעזר אומר: מנין שכל מכה ומכה
שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים
היתה של ארבע מכות? שנאמר: ישלח בם חרון
אפו, עברה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים.
עברה - אחת, וזעם - שתיים, וצרה - שלש,
משלחת מלאכי רעים - ארבע. אמור מעתה:
במצרים לקו ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים
מכות.

רבי עקיבא אומר: מנין שכל מכה ומכה
שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים
היתה של חמש מכות? שנאמר: ישלח בם חרון
אפו, עברה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים.
חרון אפו - אחת, עברה - שתיים, וזעם - שלוש,
וצרה - ארבע, משלחת מלאכי רעים - חמש.
אמור מעתה: במצרים לקו חמשים מכות ועל
הים לקו חמשים ומאתים מכות.

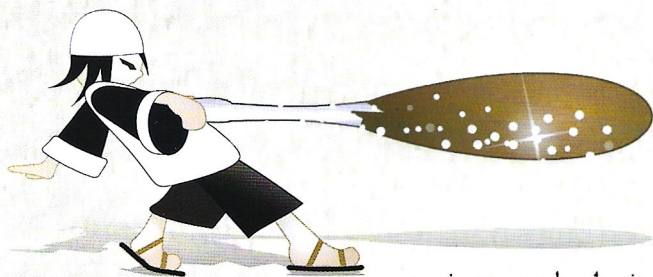
כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עֲלֵינוּ!

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים,
אלו עשה בהם שפטים, ולא עשה באלהיהם,
אלו עשה באלהיהם, ולא הרג את בכוריהם,
אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם,
אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הים,
אלו קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה,
אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרנו בתוכו,
אלו שקע צרנו בתוכו ולא ספק צרנו במדבר ארבעים שנה,
אלו ספק צרנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן,
אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת,
אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבנו לפני הר סיני,
אלו קרבנו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את התורה,
אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל,
אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה,

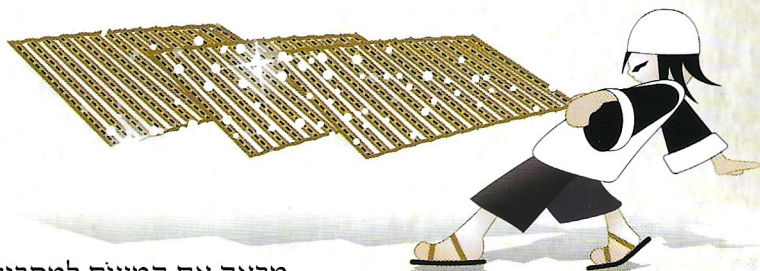
על אחת, כִּמָּה וּכְמָה, טוֹבָה כְּפוּלָה וּמִכְפֶּלֶת לַמָּקוֹם עֲלֵינוּ: שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְעָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְעָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, וְהָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, וְנָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם, וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְהַעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחָרְבָה, וְשָׁקַע צָרָנוּ בְּתוֹכוֹ, וְסָפַק צָרָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהָאֲכִילָנוּ אֶת הַמָּן, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְקָרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינִי, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְהִכְנִיסָנוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

רִבֵּן גַּמְלִיאל הָיָה אוֹמֵר: כָּל שְׁלֹא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֵלוּ בְּפֶסַח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבָתוֹ, וְאֵלוּ הֵן:
פֶּסַח, מִצָּה, וּמָרוֹר.

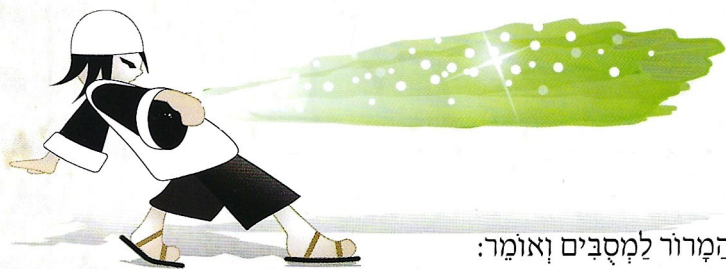
מִרְאָה בֶּיַד עַל הַזְרוּעַ וַיִּזְהַר שְׁלֹא לְהִגְבִּיהָ אוֹתָהּ.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנָן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קֵץ, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שְׁפֶסַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּצְרִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאָמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְרִים בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֵת בְּתֵינוּ הִצִּיל? וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

מִרְאָה אֶת הַמִּצּוֹת לְמַסְבִּים וְאוֹמֵר:

מִצָּה זֶה שֶׁאֲנִי אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שְׁלֹא הִסְפִּיק בְּצֶקֶם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגֵאֲלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגֹת מִצּוֹת, כִּי לֹא חָמֵץ, כִּי גִרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהֵמֶה, וְגַם צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

מִרְאָה אֶת הַמָּרוֹר לְמַסְבִּים וְאוֹמֵר:

מָרוֹר זֶה שֶׁאֲנִי אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁמָּרְרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּצְרִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה, בַּחֲמֹר וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשָׂדֶה אֶת כָּל עֲבָדְתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפֶרֶךְ.

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חִיב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלִבָּד גֵּאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא אֲף אוֹתָנוּ גֵּאֵל עַמָּהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאוֹתָנוּ הוּצִיא מִשֵּׁם, לְמַעַן הִבִּיא אֶתָּנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

מגביהים את הכוס עד הללויה.

לפיכך אנחנו חיבים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך, לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו: הוציאנו מעבדות לחרות מיגון לשמחה, ומאבל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאלה. ונאמר לפניו שירה חדשה: הללויה.

הללויה הללו עבדי יי, הללו את שם יי. יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יי. רם על כל גוים יי, על השמים כבודו. מי כיי אלהינו המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ? מקימי מעפר דל, מאשפת ירים אביון, להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו. מושיבי עקרת הבית, אם הבנים שמחה. הללויה.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז, היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור. ההרים רקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מה לך הים כי תנוס, הירדן - תסב לאחור, ההרים - תרקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור אגם מים, חלמיש - למעינו מים.

מגביהים את הכוס עד גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, והגיענו ללילה הזה לאכל בו מצה ומרור. כן יי אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון, ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יי גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

שותין את הכוס בהסבת שמאל.

רחצה / רחץ

נוטלים את הידים ומברכים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נטילת ידים.

מוציא, מצה

יקח המצות בסדר שהניח, הפרוסה בין שתי השלמות, ויאחז
שלשתן בידו ויברך "המוציא" בכוונה על העליונה ו"על אכילת
מצה" בכונה על הפרוסה. אחר כך יבצע כזית מן העליונה
השלמה וכזית שני מן הפרוסה ויטבלם במלח, ויאכל בהסבה

שני הזיתים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם
מן הארץ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מרור

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מרור ומטבלו בחרוסת, חוזר
ומנער החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו על אכילת מרור.

כורך

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מן המצה השלישית עם כזית
מרור וכורכם יחד, אוכלים בהסבה ובלי ברכה. לפני אכלו אומר.
זכר למקדש כהלל. בן עשה הלל בזמן שבית
המקדש היה קיים: היה כורך מצה ומרור ואוכל
ביחד, לקיים מה שנאמר: על מצות ומררים
יאכלהו.

שלחן עורך

אוכלים ושותים הסעודה הערוכה ונוהגים לאכול תחלה
ביצים מבשלות. ולא יאכל יותר מדי, שלא תהיה עליו אכילת
אפיקומן אכילה גסה.

צפון

אחר גמר הסעדה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה
שהיתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך
לאכלה קדם חצות הלילה.

בִּרְךְ

מוֹזְגִין כּוֹס שְׁלִישִׁי וּמְבָרְכִין בִּרְכַּת הַמָּזוֹן.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת: בָּשׁוּב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלָּמִים. אֲזִי יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֲזִי יֹאמְרוּ בָּנוּ: הִגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵינוּ. הִגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים. שׁוּבָה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאַפִּיקִים בְּנֶגֶב. הַזֵּרְעִים בְּדִמְעָה, בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלֹּחַ יֵלֶךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשְׁךְ הַזֶּרַע, בֹּא יְבֹא בְרִנָּה נִשְׂא אֱלֻמֹּתֵינוּ.

שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ כְּאַחַד חֲבִיבִין לְזִמְן וְהַמְזִמֵּן פּוֹתַח:

רְבוּתִי, נְבִרְךְ

הַמְסַבִּים עִוְנִים:

יְהִי שֵׁם יי מְבָרְךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַמְזִמֵּן אוֹמֵר

בְּרִשׁוֹת מְרִנָּה וְרִבְּנוֹ וְרְבוּתִי, נְבִרְךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵכְלוּנוּ מִשְׁלוֹ.

הַמְסַבִּים עִוְנִים:

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵכְלוּנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֹבוֹ חֵיֵינוּ

הַמְזִמֵּן חוֹזֵר וְאוֹמֵר

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵכְלוּנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֹבוֹ חֵיֵינוּ

כֻּלָּם אוֹמְרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּה אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בָּחוּן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לָהֶם לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבִטְוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חֶסֶד לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וְעַד. בְּעֶבֶר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרָגִס לְכָל וּמִטִּיב לְכָל, וּמִכִּין מִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַזֶּן אֶת הַכֹּל.

טוֹבָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלִּמְדָתָנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרָגִס אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה: וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יְתִבְרַךְ שְׁמְךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד: כְּכַתּוּב, וְאֲכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבִרְכַּתְךָ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו, רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.

בשבת מוסיפין:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. וברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויזכורנו ויפקדוננו, ויזכרון אבותינו, ויזכרון משיח בן דוד עבדך, ויזכרון ירושלים עיר קדשך, ויזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא המטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחסד ושלום וכל טוב, ומכל טוב לעולם על יחסרנו.

הַרְחָמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחָמֵן הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְעֵד וּלְנֹצֶחַ נִצָּחִים, וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחָמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרָנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצָנוּ.

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֻכְלָנוּ עָלָיו.

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵיו הַנִּבְיָא זְכוֹר לְטוֹב, וַיְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה. וְאֶת (אִמִּי מוֹרֵתִי) בְּעַלַת הַבֵּית הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מָכַל כָּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כָּלְנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר, אָמֵן.

בְּמִרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּיהֶם לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשְׂאָ בְּרָכָה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חַן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בְּשַׁבָּת: הַרְחָמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לַחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

הַרְחָמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב. (יוֹם שְׁכָלוֹ אֶרֶךְ. יוֹם שְׁצִדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֲטֻרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם וְנִהְיִים מִזִּיו הַשְּׂכִינָה וַיְהִי חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם)

הַרְחָמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מִגְדוֹל יִשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ וְעִשָּׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ, אָמֵן.

רְאוּ אֶת יי קִדְשֵׁנוּ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירָאִיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ, וְדָרְשֵׁי יי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לֵיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּיי, וְהָיָה יי מְבֹטָחוֹ. נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צִדִּיק נֶעְזֵב, וְזֶרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָחֵם. יי עֵז לַעֲמוֹ יִתֵּן, יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

הִנְנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִים מִצּוֹת כּוֹס שְׁלִישִׁי שֶׁהוּא כְּנֶגֶד בְּשׁוּרַת הַיִּשׁוּעָה, שֶׁאִמַּר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל וּגְאֻלָּתִי אֶתְכֶם בְּזֵרוּעַ נְטוּיָהּ וּבְשִׁפְטִים גְּדוּלִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִין בְּהִסָּבֶת שְׁמַאל.

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ. כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נְהוֹה הַשְּׁמוֹ. שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וַחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשִּׁיגֵם. תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי יי.

הלל

לא לנו, יי, לא לנו, כי לשמך תן כבוד, על חסדך, על אמתך. למה יאמרו הגוים: איה נא אלהיהם? ואלהינו בשמים, כל אשר חפץ עשה. עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו. אזנים להם ולא ישמעו, אף להם ולא יריחונו. ידיהם ולא ימישון, רגליהם ולא יהלכו, לא יהגו בגרונם. כמוהם יהיו עשיהם, כל אשר בטח בהם. ישראל בטח ביהוה, עזרם ומגנם הוא. בית אהרן בטחו ביהוה, עזרם ומגנם הוא. יראי יהוה בטחו ביהוה, עזרם ומגנם הוא.

יי זכרנו יברך. יברך את בית ישראל, יברך את בית אהרן, יברך יראי יי, הקטנים עם הגדלים. יסוף יי עליכם, עליכם ועל בניכם. ברוכים אתם ליי, עשה שמים וארץ. השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם. לא המתים יהללוהו ולא כל ירדי דומה. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם. הללויה.

אהבתי כי ישמע יי את קולי, תחנוני. כי הטה אזנו לי ובימי אקרא. אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני, צרה ויגון אמצא. ובשם יי אקרא: אנא יי מלטה נפשי! חנון יי וצדיק, ואלהינו מרחם. שמר פתאים יי, דלתי ולי יהושיע. שובי נפשי למנוחתי, כי יי גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות, את עיני מן דמעה, את רגלי מדחי. אתהלך לפני יי בארצות החיים. האמנתי כי אדבר, אני עניתי מאד. אני אמרתי בחפזי: כל האדם כזב.

מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי. כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו. יקר בעיני יי המותה לחסידי. אנא יי כי אני עבדך, אני עבדך בן אמתך, פתחת למוסרי. לך אזבח זבח תודה ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו. בחצרות בית יי, בתוככי ירושלים. הללויה.

הללו את יי כל גוים, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִיּוֹת. כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם. הִלְלוּהָ.

הודו ליי כי טוב - כי לעולם חסדו.

יאמר נא יִשְׂרָאֵל - כי לעולם חסדו.

יאמרו נא בית אֶהְרֶן - כי לעולם חסדו.

יאמרו נא יִרְאִי יי - כי לעולם חסדו.

מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְמִרְחַב יְהוָה. יי לִי, לֹא אִירָא - מִה יַעֲשֶׂה לִי אֲדָם? יי לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי. טוֹב לַחֲסוֹת בְּי מִבֶּטֶחַ בְּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בְּי מִבֶּטֶחַ בְּנָדִיבִים. כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם. סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם. סָבְבוּנִי כְדָבָרִים, דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם. דָּחָה דָּחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וְיִי עֲזָרְנִי. עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וְיְהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים: יִמִּין יי עֲשֵׂה חֵיל, יִמִּין יי רוּמָמָה, יִמִּין יי עֲשֵׂה חֵיל. לֹא אֲמוֹת כִּי אֶחְיֶה, וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה. יִסֹּר יִסְרֹנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי. פִּתְחוּ לִי שַׁעַר צֶדֶק, אֲבֹא בָם, אוֹדֶה יְהוָה. זֶה הַשִּׁיעַר לִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.

אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וְתִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה.

אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וְתִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה.

אֲבֹן מִאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנֶּה.

אֲבֹן מִאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנֶּה.

מֵאֵת יְהוָה הִתָּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.

מֵאֵת יְהוָה הִתָּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.

אָנָּה יי, הוֹשִׁיעָה נָא.

אָנָּה יי, הוֹשִׁיעָה נָא.

אָנָּה יי, הַצְּלִיחָה נָא.

אָנָּה יי, הַצְּלִיחָה נָא.

בְּרוּךְ הֵבֵא בְּשֵׁם יי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי.

בְּרוּךְ הֵבֵא בְּשֵׁם יי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי.

אֵל יי וְיֵאָר לָנוּ. אֲסִרוּ חַג בְּעֵבְתִּים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵל יי וְיֵאָר לָנוּ. אֲסִרוּ חַג בְּעֵבְתִּים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוּמִמְךָ.

אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוּמִמְךָ.

הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו.

הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו.

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ, וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ, מְלָכְנוּ. כִּי לָךְ טוֹב לַהּוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נֶאֱדָה לְזִמְרָה, כִּי מַעֲשֶׂיךָ וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.

הודו ליי פי טוב

הודו לאלהי האלהים

הודו לאדני האדנים

לַעֲשׂוֹהַ נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לַבַּיִת

לַעֲשֹׂהָ הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה

לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם

לַעֲשֹׂהָ אֲזָרִים גְּדֹלִים

אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשִׁילַת בְּיוֹם

אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לַמִּשְׁלוֹת בַּלֵּילָה

חֲסִדּוֹ. לְמַכָּה מִצָּרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם

וְיוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם

בִּיד חֲזָקָה וּבְזִרְעֵי נְטוּיָה

לְגַזֵּר יָם סוּף לְגַזְרִים

וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ

וְנִעַר פַּרְעֹה וְחִילוּ בָּיָם סוּף

לְמוֹלִיךְ עֲמוֹ בַּמִּדְבָּר

למַכָּה מַלְכִים גְּדֹלִים

וַיַּהַרְג מַלְכִּים אֲדִירִים

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

וּלְעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן

וְנָתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה

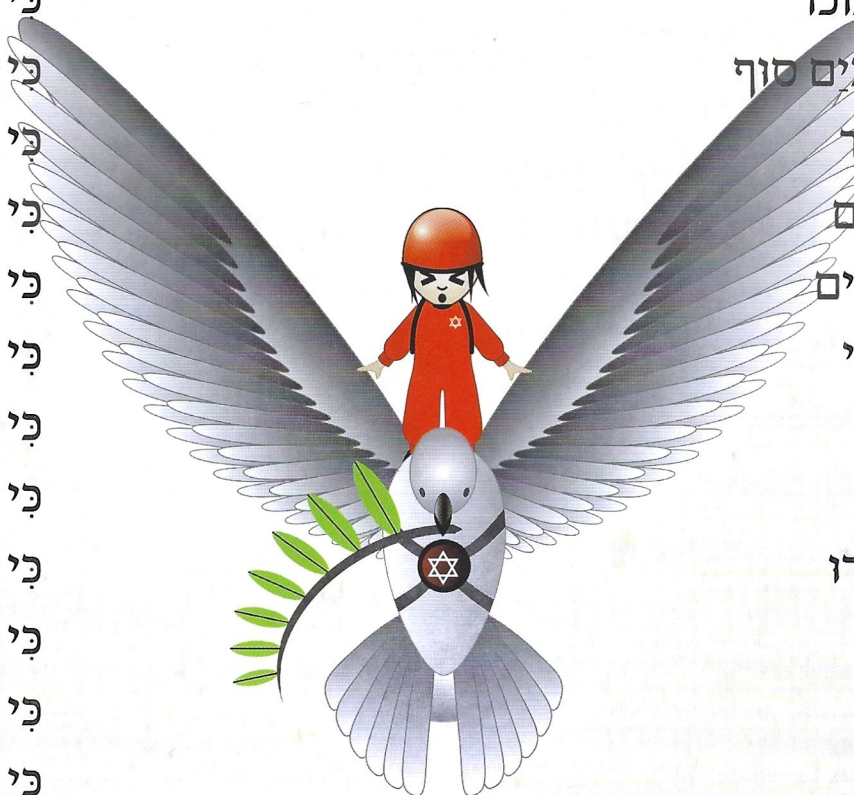
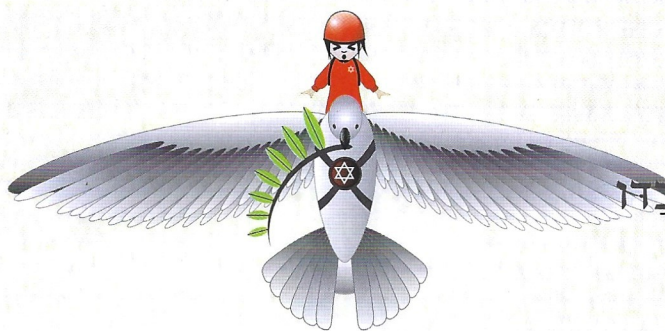
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ

שֶׁבַשְׁפִּילֵנוּ זָכָר לָנוּ

וַיִּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ

נִתֵּן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם

נשמת כל חי תברך את שמך, יי אלהינו, ורוח כל בשר תפאור ותרומים זכרך, מלפנו, תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל, ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך אלא אתה. אלהי הראשונים והאחרונים, אלוה כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל ברב התשבחות, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויי לא ינום ולא ישן - המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים.

לך לבדך אנחנו מודים.

אלו פינו מלא שירה כים, ולשוננו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות כשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות - אין אנחנו מספיקים להודות לך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך, את שמך על אחת, מאלף אלפים ורבי רבבות פעמים, הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו. ממצרים גאלתנו, יי אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו, ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו, מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו, ומחלים רעים ונאמנים דליתנו. עד הנה עזרנו רחמיך ולא עזבונו חסדיך, ואל תטשנו, יי אלהינו, לנצח. על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו - הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלפנו. כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבע, וכל בך לך תכרע, וכל קומה לפניך תשתחוה, וכל לבבות יראוך, וכל קרב וכליות יזמרו לשמך, כדבר שכתוב, כל עצמותי תאמרנה: יי, מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו. מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי יערך לך האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, קנה שמים וארץ. נהללך ונשבחך ונפאריך ונברך את שם קדשך, כאמור: לדוד, ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו.

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֶזְרָה, הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שְׁמֶךָ, הַגָּבוֹר לְנֹצֵחַ וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ, הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רֶם וְנִשְׂא. שׁוּכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב: רָנְנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה, לַיִּשְׂרָאִים נְאֻהָ תְהִלָּה.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל,
וּבְדַבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם,
וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ, מִלִּפְנֵינוּ, בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שָׁכֵן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים לִפְנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לַהּוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבַּח, לִפְאֹר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר לְבָרֶךְ, לְעֵלָה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי עַבְדְּךָ, מְשִׁיחְךָ.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּפְנֵינוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשֵׁמִים וּבְאֶרֶץ, כִּי לָךְ נֶאֱדָה, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשַׁבְּחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֵז וּמִמְשָׁלָה, נֹצֵחַ, גְּדֹלָה וְגִבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קִדְשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים.

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִים מִצְוֹת כּוֹס רְבִיעִי שֶׁהוּא כֹנֵגֵד בְּשׁוֹרֶת הַיְשׁוּעָה, שֶׁאִמְרַת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַיִּשְׂרָאֵל וּלְקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

וְשׁוֹתָהּ בְּהַסִּיבֶת שְׁמָאֵל

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן, עַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרוֹחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחֵלֶת לְאֲבוֹתֵינוּ לֵאכֹל מִפְרִיהָ וּלְשַׁבֵּעַ מִטוֹבָהּ רַחֵם נָא ד' אֱלֹקֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וּבִגְדֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּדְשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכֵל מִפְרִיהָ וְנִשְׁבַּע מִטוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיהָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָהּ (בְּשַׁבָּת: וְרָצָה וְהִחְלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי אַתָּה ד' טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדָה לָךְ עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן. בָּרוּךְ אַתָּה ד' עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן.

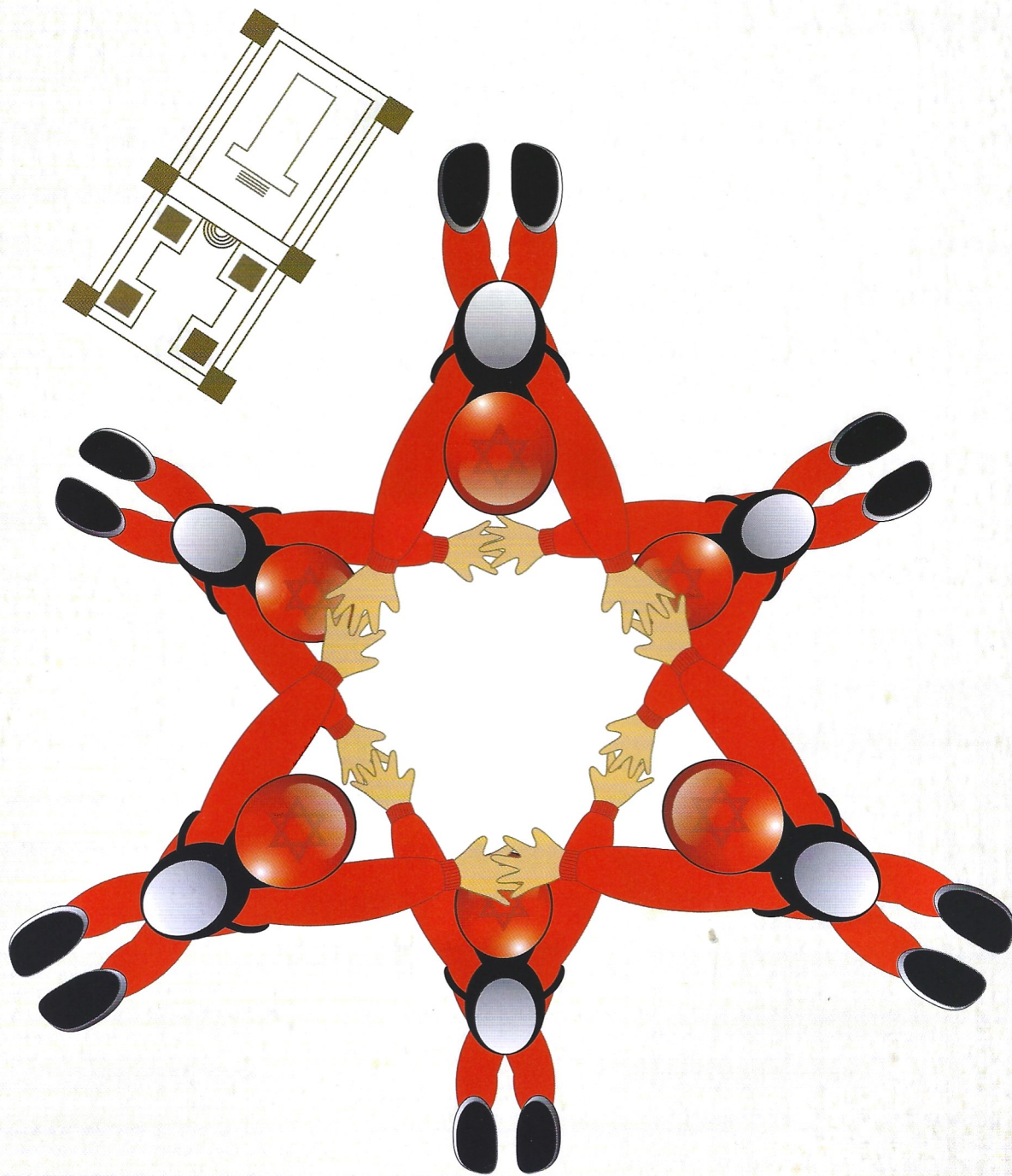

נרצה

חֲסֵל סְדוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ, כָּכֵל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ. כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ. זֶךְ שׁוֹכֵן
מַעֲוֵנָה, קוֹמָם קֹהֵל עֲדַת מִי מָנָה. בְּקִרְבֹּב נִהַל נְטֵעֵי כֶּנֶה פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרָנָה.
לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם.

בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

בליל ראשון אומרים:

ובכן ויהי בחצי הלילה אז רוב נסים הפלאת בלילה, בראש אשמורת זה הלילה, גר צדק נצחתו
בנחלק לו לילה, ויהי בחצי הלילה.

דנת מלך גרר בחלום הלילה, הפחדת ארמי באמש לילה, וישר ישאל למלאך ויוכל לו לילה, ויהי
בחצי הלילה.

זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי הלילה, חילם לא מצאו בקומם בלילה, טיסת נגיד חרשת סלית
בכוכבי לילה, ויהי בחצי הלילה.

יעץ מחרף לנופף אווי, הובשת פגריו בלילה, כרע בל ומצבו באישון לילה, לאיש חמודות נגלה רז
חזות לילה, ויהי בחצי הלילה.

משתכר בכלי קדש נהרג בו בלילה, נושע מבור אריות פותר בעתותי לילה, שנאה נטר אגגי וכתב
ספרים בלילה, ויהי בחצי הלילה.

עוררת נצחך עליו בנדד שנת לילה, פורה תדרוך לשומר מה מלילה, צרח כשומר ושח אתא בקר
וגם לילה, ויהי בחצי הלילה.

קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה, רם הודע כי לך היום אף לך הלילה, שומרים הפקד לעירך כל
היום וכל הלילה, תאיר כאור יום חשכת לילה, ויהי בחצי הלילה.

בליל שני אומרים:

ובכן ואמרתם זבח פסח

אמץ גבורותיך הפלאת בפסח, בראש כל מועדות נשאת פסח, גלית לאזרחי חצות ליל פסח,
ואמרתם זבח פסח.

דלתיו דפקת כחם היום בפסח, הסעיד נוצצים עגות מצות בפסח, ואל הבקר רץ זכר לשור ערך
פסח, ואמרתם זבח פסח.

זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח, חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח, טאטאת אדמת מך ונף
בעברך בפסח, ואמרתם זבח פסח.

יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח, כביר, על בן בכור פסחת בדם פסח, לבלתי תת משחית לבא
בפתחי בפסח, ואמרתם זבח פסח.

מסגרת סגרה בעתותי פסח, נשמדה מדן בצליל שעורי עמר פסח, שורפו משמני פול ולוד ביקד
יקוד פסח, ואמרתם זבח פסח.

עוד היום בנב לעמוד עד געה עונת פסח, פס יד כתבה לקעקע צול בפסח, צפה הצפית ערוך השלחן
בפסח, ואמרתם זבח פסח.

קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח, ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח, שתי אלה רגע
תביא לעוצית בפסח, תעז ידך ותרום מינך כליל התקדש חג פסח, ואמרתם זבח פסח.

כי לו נָאָה, כי לו יָאָה.

אָדיר בַּמְלוּכָה, בַּחוּר כְּהֶלְכָה, גְּדוּדֵיו יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ
וְלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

דָּגוּל בַּמְלוּכָה, הַדוּר כְּהֶלְכָה, וְתִיקִיו יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ
וְלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

זָכָאִי בַּמְלוּכָה, חֶסֶן כְּהֶלְכָה טַפְסָרִיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וְלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

יַחִיד בַּמְלוּכָה, כְּבִיר כְּהֶלְכָה לַמּוֹדִיו יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ
וְלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

מוֹשֵׁל בַּמְלוּכָה, נוֹרָא כְּהֶלְכָה סְבִיבִיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וְלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

עֲנִיו בַּמְלוּכָה, פּוֹדֶה כְּהֶלְכָה, צְדִיקֵיו יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ
וְלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

קָדוֹשׁ בַּמְלוּכָה, רַחוּם כְּהֶלְכָה שְׁנֵאֲנֵיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וְלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

תִּקְיָף בַּמְלוּכָה, תּוֹמֵךְ כְּהֶלְכָה תְּמִימִיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וְלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,

בנה ביתך בקרוב.

בחור הוא, גדול הוא, דגול הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,

בנה ביתך בקרוב.

הדור הוא, ותיק הוא, זכאי הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,

בנה ביתך בקרוב.

חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא יבנה ביתו

בקרוב. במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה,

אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

כביר הוא, למוד הוא, מלך הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,

בנה ביתך בקרוב.

נורא הוא, סגיב הוא, עוזז הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,

בנה ביתך בקרוב.

פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו

בקרוב. במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה,

אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא יבנה ביתו

בקרוב. במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה,

אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ? אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ: אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ.

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ? שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנֵי לְחוֹת
הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ.
שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ? שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
וּבְאָרֶץ

אַרְבָּע מִי יוֹדֵעַ? אַרְבָּע אֲנִי יוֹדֵעַ: אַרְבָּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ? חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: חֲמִשָּׁה
חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבָּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי
לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ
שֵׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ? שֵׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שֵׁשָׁה סְדְּרֵי
מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבָּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
וּבְאָרֶץ

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ? שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יְמֵי
שִׁבְתָּא, שֵׁשָׁה סְדְּרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבָּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

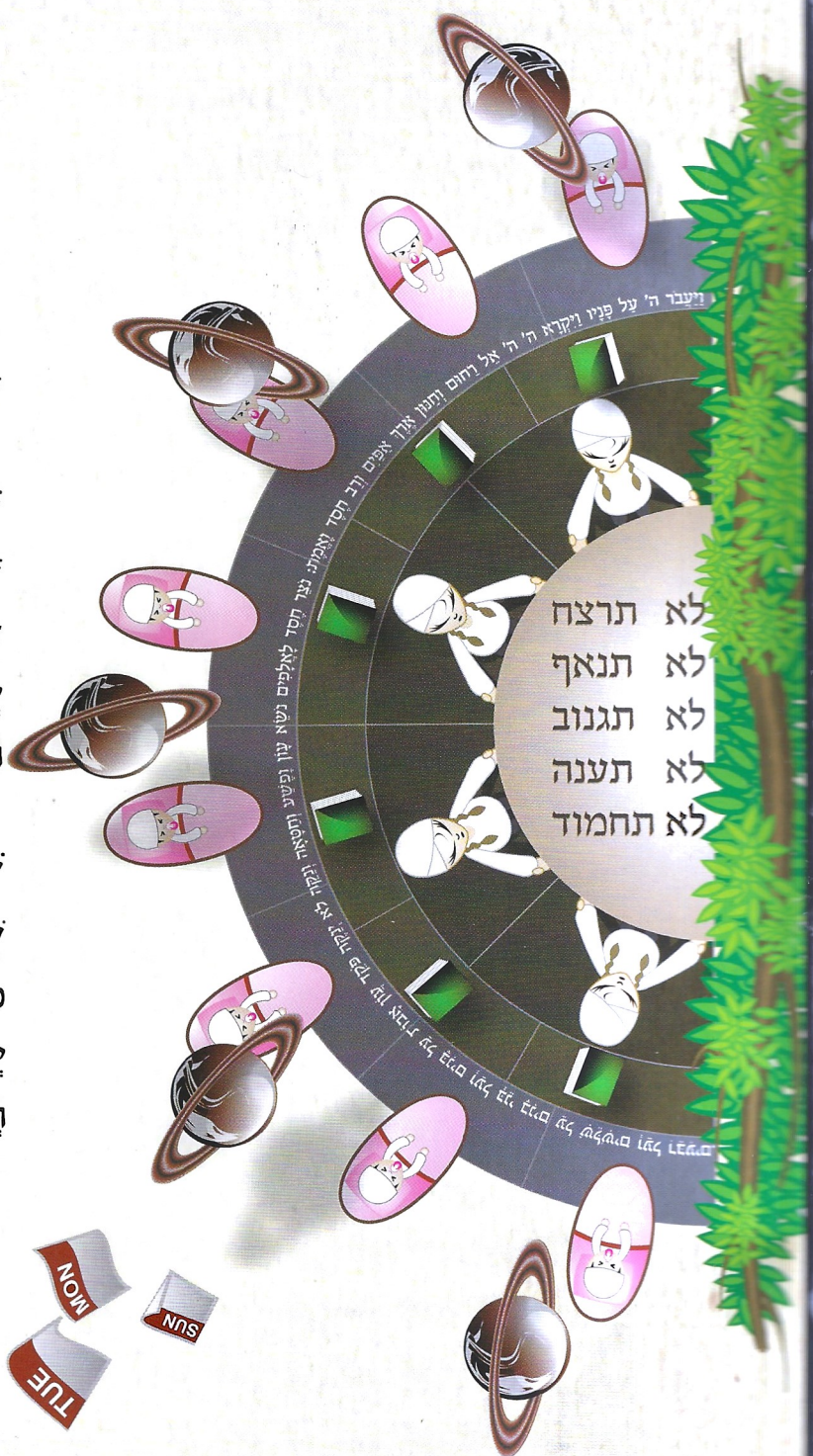
שְׁמוֹנֶה מִי יוֹדֵעַ? שְׁמוֹנֶה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנֶה
יְמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יְמֵי שִׁבְתָּא, שֵׁשָׁה סְדְּרֵי מִשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבָּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת,
שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ
תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ? תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: תִּשְׁעָה
יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יְמֵי שִׁבְתָּא,
שֵׁשָׁה סְדְּרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבָּע
אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

אֶחָד עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ? אֶחָד עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ:
אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵּי־אֵשׁ, עֶשֶׂר דְּבָרֵי־אֵשׁ, תְּשׁוּעַה יְרַחֵם
לְדָה, שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שְׁכֵתָא, שִׁשָּׁה
סִדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמֵי־תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָלוּת,
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שֶׁשְּׁשִׁים וּבָאָרְץ

שָׁנִים עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ? שְׁנִים עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ:
שָׁנִים עָשָׂר שְׁבֻטִיא, אֶחָד עָשָׂר כּוֹכְבֵיא, עֲשָׂרָה
דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יֶרֶחִי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה
יָמֵי שַׁבָּתָא, שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי
תּוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוּת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לָחוֹת
הֶבְרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ? שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ:
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִדִּיא. שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבִטִיא, אֶחָד עָשָׂר
כּוֹכְבִיא, עֲשָׂרָה דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יֶרֶחִי לְדָה, שְׁמוֹנָה
יָמֵי מִילָה, שִׁבְעָה יָמֵי שְׁבָתָא, שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת,
שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַע־שָׁמַיִם וּבְאָרֶץ

חד גדיא, חד גדיא

דזבין אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.
 ואתא שונרא ואכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי
 זוזי, חד גדיא, חד גדיא.
 ואתא כלבא ונשך לשונרא, דאכלה לגדיא,
 דזבין אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.
 ואתא חוטרא והפה לכלבא, דנשך לשונרא,
 דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי, חד
 גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוטרא, דהפה לכלבא,
 דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא
 בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.
 ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה
 לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין
 אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.
 ואתא תורא ושתה למיא, דכבה לנורא, דשרף
 לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשונרא,
 דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי, חד
 גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשתה למיא,
 דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא,
 דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא
 בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.
 ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט
 לתורא, דשתה למיא, דכבה לנורא, דשרף
 לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשונרא,
 דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי, חד
 גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות,
 דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למיא,
 דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא,
 דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא
 בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.

